

Sjúkrahússtýrið endaði a politistøðini í Klakksvík.

Avgerðir stýrisins um setan av 2 nýggjum læknum vórðu afturtíknar

Fundur nýggja sjúkrahússtýrisins í Klakksvík týsdagin endaði heldur óvanliga. Drúgvur fundur hevði verið og stórmál á dagsskránni: setan av 2 nýggjum læknum og útbyggjan av sjúkrahúsinum. Hetta var fyrsti fundurin hjá hesum nýggja stýri. — Allir limir vórðu møttir: Fischer Heinesen, valdur av tjóðveldisflokkinum, Obert Joensen, valdur av sambandsfl., Robert Joensen, valdur av fólkafll., ríkisumboðsmaðurin og landslæknin valdir av ríkisstýrinum. Við var eisini sjúkrahústjórnin Johan Djurhuus. Hetta stýrið varð sum kunngjørt ikki valt sambart ynski og krav Norðoyinga.

M. a. hevði hetta nýggja stýri samtykt at loysa lækarnar Jordal og Jarnum úr starvinum 1. nov. og seta 2 nýggjar lækna: dr. med. Seedorff (særkønur sum skurðlæknir og serfrøðingur í barnaføðing og kvinnusjúkum) og Einar Lund. Hin fyrri — sjúkrahúslæknin — skuldi eftir ætlanini koma til Føroyar 11. nov. og hin seinri — medisinskur hjálparlæknir á sjúkrahúsinum — seinast í októbr. Upprunaliga skuldi hesin seinri verið kommunulæknir, men stýrið hevði samtykt at taka til viðgerðar á seinri fundi: framhald ella niðurløgu av kommunulæknastarvinum.

Sjúkrahússtýrið settist aftur.

Um 7-leitið skuldi Thorshavn fara av aftur Klakksvík, men á kajuni kravdi fólk at fáa fundarbókina upplisna. Hetta varð játtað. Allir sjúkrahússtýrismenniruttan Robert Joensen, ið var farin til hús, fóru inn á politistøðina, har Fischer Heinesen frá einum vind-eyga las upp gerðabókina. Fólk, ið var státt í Klakksvíkargarðinum, kravdi at fundaravgerðin um læknasetanina varð gjørd til einkis. — Fischer heitti tó á fólk at spjæða seg, so menninir kundu sleppa av stað aftur, men einki batti. Eisini ríkisumboðsmaðurin talaði til fólk.

Hann segði m. a., at tað framvegis vóru punktir í læknamáls-ferðingini av 9. mai, ið stóðu opin og einki var gjørt við. Samráðingar vóru farnar fram við Jordal og Jarnum um at halda áfram sum fyrilæknar, hagar til læknamálið

var endiliga greitt, men hesar samráðingar vóru endaðar úrslitaleysar. Ti var neyðugt við enn einari fyrilæknasetan av 2 læknum. Stýrið hevði samtykt at fáa hesar lækarnar at vátta, at teir vildu sita í starvinum til málið var loyst. — Hann hevði roknað við, at málið longu skuldi verið at enda komið, men seinrøknir frá stovnum, ið høvdu átiðið sær skyldur í samband við semingina, hevði orsakað, at endaliga loysnin av málinum var drigin út longur enn væntað.

Orð og áheitanar Fischers og ríkisumboðsmannsins høvdu tó onga ávirkan. — Ríkisumboðsmaðurin, ið var sjúkur og hevði hogan fepur hesa nátt, var seinri noyddur at søkja sær lækna.

Eisini Hákun á politistøðina.

Hákur Djurhuus, ið var staddur í Klakksvík henda dag, skuldi suður aftur við Thorshavn. Hann

var komin umborð, men noyddist at fylgja við á politistøðina, har eisini sýslumaðurin og teir 4 politistarnir í Klakksvík vóru staddir. Seinri komu so nakrir av sóknarstýrslimumum aftrat, so politistøðin var rættiliga væl mannað av myndugleikamonnum at enda.

H. C. Hansen statsministari kemur upp í leikin.

Um midnáttina setti ríkisumboðsmaðurin seg í samband við H. C. Hansen, statsministara. Samráðingar fóru so fram um náttina. Hesar — og samráðingar sjúkrahústjórnarlimanna millum — endaðu við, at avgerðin um læknasetanina varð afturtíknin, og at figgjarmálaráðharrin Viggo Kampmann einaferð enn skuldi koma upp í leikin.

Um 5-tíðina fekk Klakksvíkar sóknarstýri fjarrit frá H. C. Hansen, har hann heitti á sóknarstýri um at syrgja fyri at alt fór fram í frið og sóma, og at sjúkrahústýrið ikki varð forðað at fara aftur til Havnar.

Kl. hálgum seks silgdi Thors-havn.

Sjúkrahússtýri tjóðveldimanna var í roynd og veru eitt eiggiligt mistak.

Nú ásannaðust orð okkara um valið av nýggju sjúkrahússtýrinum so eiggiliga. Hetta var tó ikki fyrsta svikabragðið móti Norðingum og teirri seming, ið varð gjørd í vár. Tað er eyðsæð, at landsstýrið, sum alla tíðina hevur barst so harðan móti Norðoyingum, ikki hevur for-hastað sær, tá ið galt um at gera sína skyldu samhætt læknamáls-ferðingina. Teir skuldu taka upp samráðingar við E. Rubek Nielsen fyri at fáa hann úr starvinum sum lækna, men einki er hent. Hetta hevur aftur orsakað, at Halvorsen einki hevur gjørt fyri at greiða sína sök. Hvat skal hann veruliga gera, tá ið annar maður framvegis situr í hesum umstríddi sessi? Til fulnar hevur Klakksvíkar sóknarstýri gjørt sína skyldu og greitt tey mál, ið tí varð álagt í semingini. Men tað er bert hin eini parturin.

Valið av sjúkrahússtýrinum próvgjørdi tyðiligt, at landsstýrisflokkarnir als einki vildu gera; ja, veruliga sá tað út eins og teir beinleiðis saboteraðu semingina, so tað skuldi koma at siggja soleiðis út, at Kampmann í síðstu syftu kom at

standa við endan. Ongatíð betur, enn øll ábyrgdin kom at hvíla á donsku stjórnini; men hetta vildi tó verið villileiðing við líti, tí ikki eru Norðoyingar tápuligari enn so, at teir velt skilja slíka krabbagongd.

Norðoyinga ynski og krav í sjúkrahústjórnarmálinum var, at Norðoyingar sjálvir skuldu hava stóra og víttfevnandi ávirkan á hesi val, men her fullu tjóðveldismenn hesum rættvísiskrøvum í ryggin, tóku burtur allar møguleikar, hvareftir Norðoyingar fingi innstillingar- og harvið avgerarrætt, tá ið valt varð. Einki hevur meir enn hetta stuðlað landsstýrinum til ikki at kvika sær at fingið málið loyst. Henda gerð tjóðveldismanna var dyggasti stuðul, ið landsstýrið kundi fáa á hesum sinni.

Men her varð vilji landsstýris-manna framdur, og ikki vilji Norðoyinga.

Hitt nýggja sjúkrahússtýrið, ið tjóðveldismenn hava lovfarið til skýggja, endaði á politistøðini í Klakksvík. Hvussu oftani lótu ikki Jóhan Simonsen og Erl. Patursson lesarar 14. sept. vita, at tað var

Hin besta gávan

á
bókadegnum
er

7 SØGUR

Bókadagurin

Bókadagsnevndin hevur sent øllum skúlum hetta skriv:

Bókadagurin er leygardagin 1. oktober.

Ætlanin við degnum er at minna fólk á at lesa og keypa føroyskar bókur.

Fyrst og fremst eiga vit at vísa børnunum á, at nógv gott er skrivað á føroyskum máli, og tí loyva vit okkum við hesum at biðja tygum gera so væl at skipa fyri, at brot úr føroyskum bókum verða lisin fyri børnunum í skúla tygara bókadagin.

Uttan at mæla til upplestur úr ávisum bókum, loyva vit okkum at siga frá, at hesar barnabókur eru at fáa í bókasølunum:

Jacob R. Sverdrup: Svalbard Robinson.

Eilif Mortansson: Ein ribbaldur.

Jonathan Swift: Ferð Gullivers.

Barbara Ring: Peik.

Daniel Defoe: Robinson Kruso.

Í Skýmingini. Skjaldur og ævintýr.

Dirk van der Heide: Systur og eg.

Rudyard Kipling: Ævintýr.

Hans A. Djurhuus: Ritsavn.

Poul Karbech Mouritsen: 7 søgur

Knud Hermansen: Palo í Grøn-

landi. Myndir eftir Ernst Han-

sen. Týtt hevur Jóannes Enni.

Føroya lærarafelag gevur út.

32. bls. 3 krónur. Bókin kemur

út til bókadagin.

Annars eru sjálvandi aðrar bókur við hóskaði innihaldi, t. d. fyri eldri børn: Heðin Brú: Feðgar á ferð, Flókatroll, Martin Joensen: Fiskimenn, Tað lýsir á landi, Útrák, Jens Pauli Heinesen: Degningsælið, H. M. Eidsgaard: Lívins rættur og Johs V. Jensen: Nornagestur. — Johs Enni hevur týtt tvær aðrar bókur, sum Føroya Lærarafelag gevur út. Felagið hevur harumframt 2 aðrar barnabókur í umbúna.

Hesar bókur koma út í vetur. Í Bókadagsnevndini sita: Marius Ziska, Finnur Winther, Knút Wang, Poul Johs. Lindberg og Ludvig Petersen (valdur av Føroya Lærara-felag).

»vilji fólksins«, ið teir høvdu framt. Í dag mugu teir valeyst hava eina aðra uppfatan av »vilja fólksins«.

Tað er tó eitt mark fyri reingjan og villileiðing — eitt mark, sum 14. sept. hevur torført við at finna.